

[Ministeren for Grønland.]

hvoraf en enkelt som omtalt af det ærede medlem, børnetilskudsordningen, allerede er ført ud i livet, men hvor udvalget også forudsætter, at der skal finde en videre udbygning sted af de sociale ydelser, som landskassen dækker. Det fremhæves begge steder i betænkningen, at såfremt de med de foreslåede sociale forbedringer forbundne udgifter ikke kan afholdes af landskassens løbende indtægter, må staten træde til. Her vil jeg gerne pege på, at den målsætning, der er angivet i betænkningen, i høj grad bygger på en større økonomisk stabilitet, en højere indtjeningssevne som følge af forventede bedre produktivitet og dermed øgede indtægter for landskassen. Den stabilitet, det vil give i beskæftigelsen, vil i sig selv aflaste landskassen for udgifter af social karakter, som ikke vil forekomme under bedre beskæftigelsesforhold; derfor vil landskassen i højere grad kunne koncentrere sig om egentlige sociale ydelser. Det er endvidere fastslået, at i den udstrækning, landskassen trods den forventede gunstigere stilling ikke kan klare disse udgifter, må der fra statens side ydes et rådighedsbeløb eller tilskud til specielle formål, måske refusion.

Hvis det ærede medlem med udtrykket socialreform hentyder til de af Grønlandsudvalget fremsatte forslag om ændringer, som jeg har nævnt, skal jeg gerne acceptere den anvendte udtryksmåde. Jeg vil da også gerne over for det ærede medlem hr. Vivike og ikke mindst over for det ærede medlem hr. Knud Hertling, som under åbningsdebatten kom ind på disse problemer vedrørende den grønlandske socialforsorg, fremhæve, at jeg finder, at disse forslag bør have en meget høj prioritet i det arbejde, der nu forestår med at realisere alle de mange nye ideer, som er kommet til udtryk i Grønlandsudvalgets betænkning.

Det ærede medlem hr. Vivike skulle jo, netop fordi det ærede medlem har været medlem af Grønlandsudvalget af 1960, være bekendt med, at udbygningen af den grønlandske socialforsorg ikke kan løses isoleret, men må ses i sammenhæng med de mange andre reformer, der skal gennemføres, således som forudsat i den betænkning, der tæller det ærede medlem blandt underskriverne. Forhåbentlig vil disse reformer både direkte og indirekte få indflydelse på

løsningen af de grønlandske socialforsorgsproblemer; men når dette er sagt, vil jeg gerne føje til, at jeg bestemt regner med, at netop socialforsorgens og herunder navnlig børneforsorgens udbygning bliver en af de første opgaver, jeg vil bede Grønlandsrådet udtale sig om.

Vivike: Jeg takker den højtærede minister for svaret. Det er rigtigt, at jeg ikke henviste til betænkningen fra Grønlandsudvalget af 1960. Det er også rigtigt, at jeg kender den betænkning og ved, at der deri forudses forbedringer også på det sociale område; men det, jeg gerne ville have frem, var, om vi ikke kunne gennemføre en social reform lidt hurtigere, end man må regne med den bliver gennemført, hvis vi følger betænkningen. Vi har denne betænkning, men vi har ingen garanti for, i hvilken fart dens forskellige forslag bliver gennemført. Jeg havde håbet på, at netop socialreformen var en reform, som man meget hurtigt ville prøve på at sætte i værk, og jeg kan egentlig ikke se, at der kunne ske ulykker ved at gøre det, selv om det hele for så vidt hænger sammen i en kæde.

Jeg har altså fået det indtryk af den højtærede ministers svar, at netop på det sociale område vil man forcere arbejdet lidt stærkere, end hvad angår den øvrige del af tiårsplanen.

Ministeren for Grønland (Carl P. Jensen): Nu må det ærede medlem jo ikke glemme, at jeg ikke har siddet i stolen som Grønlandsminister mere end en måneds tid, og det ville vel nok være at foregribe begivenhederne, hvis jeg ikke afventede betænkningens afgivelse og de resultater, det vil give med henblik på at forcere det arbejde, som jeg netop har givet udtryk for vil blive fremmet mest muligt, når vi har set, hvad betænkningen siger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Gottschalck-Hansen* til forsvarsministeren:

„Vil ministeren præcisere, hvad han mener med sin tilslutning til påstanden om, at en væsentlig del af de værnepligtige befalingsmænd er halvsadister?“